

200.

Z Uherské strany.

Rázně.

O - ko - ĥo se - če vo-den-ka te - če, stu- de - ná, ťa- do - vá, má my-ňá
pekná, vy-so - ká, ten-ká ja - ko já, ja - ko já.

201.

Od Val. Meziříčí.



O - či, o - čka, ach, to sú čér - né o - či - čka,
čér - né o - čka,
o - ny hľe - dľa, ta - ja-ko na ne- bi hvě-zdi-čka.
o - ny sví - ťá

202.

Z Hrušek u Břeclavy.

Bart. II. 73.



I - šla dě - ve - čka do ja - ze - re - čka pro vo - du, vy - žá - da -
ťa si od pa -ní - má-my slo-bo - du.

1.

Išla děvečka
do jazerečka
pro vodu;
vyžádala si
od panímámy
slobodu.

Vodička čistá,
studeňuľička
jako ľed,
moja hubička
je sladuľičká
jako med.

Co by hubička
má sladuľičká
nebyla?
Šak mně ju moja
mamička stará
sladiła.

2.

Před naším oknem
šohájek zmokeł
jako myš;
pusti mňa milá
do vašej síně
esli smíš.

Já bych ťa milý,
šohájku sivý,
pustiľa,
ale nemáme
v našem domečku
světidla.

Daj ty, Janošku,
grajcar na svíčku,
já dám dva,
budem si svítit
v našém domečku
do rána.